

**НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ ПРАВОВИХ НАУК УКРАЇНИ
ХМЕЛЬНИЦЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ УПРАВЛІННЯ ТА ПРАВА
ІМЕНІ ЛЕОНІДА ЮЗЬКОВА
ЄВРАЗІЙСЬКА АСОЦІАЦІЯ ПРАВНИЧИХ ШКІЛ ТА ПРАВНИКІВ
ПОМОРСЬКА АКАДЕМІЯ В СЛУПСЬКУ (ПОЛЬЩА)
АКАДЕМІЯ ГУСПОЛ (ЧЕХІЯ)**

АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ЮРИДИЧНОЇ НАУКИ

Збірник тез

**Міжнародної науково-практичної конференції
«ДВАДЦЯТЬ ПЕРШІ ОСІННІ ЮРИДИЧНІ
ЧИТАННЯ»**

*присвяченої 30-річчю Хмельницького університету
управління та права імені Леоніда Юзькова*

**6 жовтня 2022 року
м. Хмельницький**

НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ ПРАВОВИХ НАУК УКРАЇНИ
ХМЕЛЬНИЦЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ УПРАВЛІННЯ ТА ПРАВА ІМЕНІ ЛЕОНІДА
ЮЗЬКОВА

ЄВРАЗІЙСЬКА АСОЦІАЦІЯ ПРАВНИЧИХ ШКІЛ
ТА ПРАВНИКІВ

ПОМОРСЬКА АКАДЕМІЯ В СЛУПСЬКУ (ПОЛЬЩА)

АКАДЕМІЯ ГУСПОЛ (ЧЕХІЯ)

АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ЮРИДИЧНОЇ НАУКИ

Збірник тез

Міжнародної науково-практичної конференції
«ДВАДЦЯТЬ ПЕРШІ ОСІННІ ЮРИДИЧНІ
ЧИТАННЯ»

*присвяченої 30-річчю Хмельницького університету
управління та права імені Леоніда Юзькова*

м. Хмельницький
6 жовтня 2022 року

УДК 341.231.14

А 43

Рекомендовано до друку вченою радою
Хмельницького університету управління та права імені Леоніда Юзькова
(протокол № 5 від 26 вересня 2022 року)

А 43 Актуальні проблеми юридичної науки : збірник тез Міжнародної науково-практичної конференції «Двадцять перші осінні юридичні читання» (м. Хмельницький, 6 жовтня 2022 року). Хмельницький : Хмельницький університет управління та права імені Леоніда Юзькова, 2022. 403 с.

ISBN 978-617-7572-56-4

У збірнику представлені тези доповідей, які були подані на Міжнародну науково-практичну конференцію «Двадцять перші осінні юридичні читання», що відбулась у Хмельницькому університеті управління та права імені Леоніда Юзькова 6 жовтня 2022 року. Розрахований на наукових та науково-педагогічних працівників закладів вищої освіти і наукових установ, здобувачів вищої освіти, практичних працівників і широкий читацький загал. Організаційний комітет Міжнародної науково-практичної конференції «Двадцять перші осінні юридичні читання» не завжди поділяє думку учасників конференції. Основний матеріал доповідей подано в авторській редакції. Повну відповідальність за достовірність та якість поданого матеріалу несуть учасники конференції, їхні наукові керівники, рецензенти та структурні підрозділи закладів вищої освіти і наукових установ, які рекомендували ці матеріали до друку.

УДК 341.231.14

© Колектив авторів, 2022 ©
Хмельницький університет управління та
права імені Леоніда Юзькова, 2022

ISBN 978-617-7572-56-4

СЕКЦІЯ 3

ЦИВІЛЬНЕ ПРАВО. СІМЕЙНЕ ПРАВО. МІЖНАРОДНЕ ПРИВАТНЕ ПРАВО. КОМЕРЦІЙНЕ ПРАВО

Анатійчук Вікторія Василівна,
докторка філософії, асистентка кафедри приватного права
Чернівецького національного університету імені Юрія Федьковича

ЩОДО ЗАХИСТУ ПРАВА ВЛАСНОСТІ ТА ІНШИХ РЕЧОВИХ ПРАВ, ПОРУШЕНИХ ВНАСЛІДОК ЗБРОЙНОЇ АГРЕСІЇ

З початком збройної агресії в Україні питання цивільних правовідносин в сфері фіксації та захисту порушених прав власності й інших речових прав набуло нового значення. Положення Конституції та Цивільного кодексу України передбачають, що права та свободи особи є невід'ємною частиною її існування, а тому потребують відповідного захисту у разі посягання на них [1]. Саме 24 лютого 2022 року відкрилися нові ракурси цивільно-правових проблем забезпечення охорони та захисту майнових прав, з якими зіткнулися громадяни України і держава загалом. Зокрема, це стосується проблем відшкодування шкоди, завданої пошкодженням та знищенням майна, яке перебуває у власності фізичних та юридичних осіб [2].

Не викликає сумнівів той факт, що застосування засобів захисту порушених прав матиме сенс лише за умови, належної подачі повідомлення про пошкоджене та знищене майно. Відповідно до чинного законодавства України фізичні та юридичні особи, об'єкти нерухомого майна яких знищено або пошкоджено внаслідок бойових дій, терористичних актів, диверсій, спричинених військовою агресією російської федерації можуть подати повідомлення про пошкоджене та знищене нерухоме майно [3].

Тобто обов'язок по зібранню та подачі інформації в Державний реєстр майна, пошкодженого та знищеного внаслідок бойових дій, терористичних актів, диверсій, спричинених військовою агресією російської федерації покладається безпосередньо на власника пошкодженого та знищеного нерухомого майна. Найбільша складність полягає в територіальному розташуванні об'єктів нерухомості, і, відповідно, реєстрації порушених прав [4]. Адже, окрім дій по подачі повідомлення з метою фіксації факту руйнування майна для подальшого отримання компенсації, відшкодування завданої шкоди та збитків необхідно зберігати документи про право власності на майно, які теж могли бути знищені, подати заяву до органу місцевого самоврядування з метою проведення обстеження пошкодженого або зруйнованого об'єкту нерухомості, тощо [5]. Яким чином реалізувати дані вимоги, якщо власник майна залишив регіон бойових дій, або перебуває за межами України, наразі невідомо.

Окремим аспектом, який потребує детального розгляду, є масштабування питання захисту права власності та інших речових прав й забезпечення відшкодування завданої шкоди. Адже кількість зафіксованих випадків щодня зростає, а разом з ними суми майбутніх виплат, які в кожній окремій ситуації потребуватимуть експертної оцінки та встановлення розміру грошової компенсації за опосередкованими показниками [6, ст.86 ч.10]. Вбачаємо доцільнішим встановити граничні межі з вказівкою на мінімальну та максимальну суму грошової компенсації, що, в свою чергу, дасть можливість фізичним та юридичним особам, постраждалим від збройної агресії, реалізовувати право власності та інші речові права.

В свою чергу, саме після повномасштабної збройної агресії, нагально постало питання розроблення більш універсального механізму захисту права власності та інших речових прав. Важливим кроком до розроблення такого механізму є проект закону «Про захист права власності та інших речових прав осіб, постраждалих внаслідок збройної

агресії», зареєстрований за № 5177, від 01.03.2021 року та проєкт закону «Про компенсацію за пошкодження та знищення окремих категорій об'єктів нерухомого майна внаслідок бойових дій, терористичних актів, диверсій, спричинених військовою агресією Російської Федерації», зареєстрований за №7198 від 24.03.2022 року. Обидва законопроекти передбачають ведення Державного реєстру знищеного та пошкодженого майна, декілька способів надання компенсації, встановлюють умови, порядок, черговість отримання компенсації, яка надається у певний спосіб, врегульовують інші положення.

Підсумовуючи вищезазначене, доходимо висновку, що на даний момент врегульовано лише окремі питання щодо захисту права власності та інших речових прав, порушених внаслідок збройної агресії. Зокрема, на державному рівні розроблено порядок подання повідомлення про пошкоджене та знищене нерухоме майно. Однак відсутня норма, яка б врегульовувала питання щодо подання заяви до органу місцевого самоврядування. Також недосконалим залишається механізм визначення розміру збитків і, відповідно, розміру компенсації, однак вже закріплені основні показники, за якими має відбуватися оцінка заподіяної шкоди. Допоки чинне законодавство не міститиме спеціальних положень, які б формували чіткий механізм захисту права власності фізичних та юридичних осіб, порушеного внаслідок збройної агресії, доти постраждали фізичні та юридичні особи, а також держава, в тому числі, не отримають реальної можливості отримати відповідні компенсації.

Використані джерела:

1. Конституція України : Закон України від 28.06.1996 р. № 254к/96–ВР. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96-вр#Text> (дата звернення: 16.09.2022 р.).
2. Цивільний кодекс України від 16.01.2003 р. №435–IV. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/435-15#Text> (дата звернення: 16.09.2022 р.).
3. Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України : Закон України від 15.04.2014 р. № 1207-VII. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1207-18#Text> (дата звернення: 16.09.2022 р.).
4. Порядок надання та визначення розміру грошової допомоги постраждалим від надзвичайних ситуацій та розміру грошової компенсації постраждалим, житлові будинки (квартири) яких зруйновано внаслідок надзвичайної ситуації воєнного характеру, спричиненої збройною агресією Російської Федерації: Постанова Кабінету Міністрів України від 18.12.2013 р. № 947 (в редакції постанови Кабінету Міністрів України від 2 вересня 2020 р. № 767). URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/947-2013-%D0%BF#n7> (дата звернення: 16.09.2022 р.).
5. Про внесення змін до деяких законів України щодо функціонування державної служби та місцевого самоврядування у період дії воєнного стану : Закон України від 12.05.2022 № 2259-IX. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2259-20#Text> (дата звернення: 16.09.2022 р.).
6. Кодекс цивільного захисту України: Закон України від 02.10.2012 р. № 5403-VI URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/5403-17#Text> (дата звернення: 16.09.2022 р.).

Андрейцев Владислав Володимирович,
кандидат юридичних наук, доцент навчально-наукового інституту права
Міжрегіональної Академії управління персоналом

ПРОБЛЕМИ РЕАЛІЗАЦІЇ БЕЗПЕКОВОЇ ЗАХИСНОЇ ФУНКЦІЇ ПРАВОВОГО ІНСТИТУТУ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДІЯЛЬНОСТІ, ПОВ'ЯЗАНОЇ З ОБ'ЄКТАМИ ПІДВИЩЕНОЇ НЕБЕЗПЕКИ

Більш ніж 20-літній досвід чинності Закону України «Про об'єкти підвищеної небезпеки» від 18 січня 2001 року із наступними змінами [1] зумовив правову науку України започаткував наукові дослідження вказаних правовідносин у зазначеній сфері, зокрема щодо безпекової захисної функції міжгалузевого правового інституту забезпечення діяльності, пов'язаної з об'єктами підвищеної небезпеки [2, с. 32–40] щодо досягнення мети правового забезпечення – безпеки та екологічної безпеки видів діяльності, пов'язаних з об'єктами підвищеної небезпеки в різних галузях та секторах національної економіки України [2, с. 32].

Зазначений правовий інститут регламентований наведеним Законом чітко консолідований із припасами екологічного [3] та інших галузей законодавства, що свідчить про його міжгалузевої юридичну природу та його базову фіксацію у системі господарського права, як спрямованого на регулювання і забезпечення господарської діяльності, пов'язаної з об'єктами підвищеної небезпеки, що має здійснюватися у межах особливого правового режиму зазначених об'єктів, ризикових для природного та техногенного довкілля і небезпечних для здоров'я і життя людей, зокрема щодо гарантування суб'єктивного конституційного права громадян України на безпечне довкілля (стаття 50 Конституції України).

Певною мірою це обумовило кодифікацію господарського законодавства шляхом запровадження технічного регулювання і забезпечення технічних регламентів щодо безпечності об'єктів підвищеної небезпеки в різних небезпечних середовищах техногенного призначення та безпечної експлуатації з метою зниження господарсько-екологічного ризику.

В цій частині обов'язкового характеру набувають міжнародно-правові конвенції ООН та документи ЄС, щодо адаптації приписів законодавчих актів України відповідно до вимог міжнародного правового регулювання, зокрема урахування особливостей Директив ЄС, ратифікованих Верховною Радою України, як загальнообов'язкових в процесі правозастосування в Україні особливо різних юрисдикційних органів та виконання загальних та спеціальних зобов'язань господарюючими суб'єктами, що експлуатують об'єкти підвищеної небезпеки першого та другого класів, підвищення вимогливості органів державного контролю щодо виконання вимог міжнародних документів, законодавчих актів ЄС [4].

Досягнення мети еколого-безпекової захисної функції передбачено завдяки конституційного припису статті 16, відповідно до якого забезпечення екологічної безпеки і підтримання екологічної рівноваги на території України, подолання наслідків Чорнобильської катастрофи планетарного масштабу, збереження генофонду Українського народу складає зобов'язання держави.

Однак, при інтерпретації однієї і тієї конституційно-правової формули доцільно брати до уваги відповідні вимоги, передбачені Законом України «Про об'єкти підвищеної небезпеки» щодо зобов'язань, що ним покладається на суб'єктів господарювання, що експлуатують об'єкти підвищеної небезпеки, зокрема щодо ідентифікації цих об'єктів відповідно до кількості порогових мас небезпечних речовин на підставі якої встановлюється відповідний клас небезпеки (від 1 – до 3), визначають та здійснюють політику запобігання аваріям на об'єкті підвищеної небезпеки 1 або 2 класу, яка надається центральному органу виконавчої влади, що реалізує державну політику в сфері цивільного захисту або його територіального органу у разі його утворення, спільно із результатами

ЗМІСТ

СЕКЦІЯ 1 ТЕОРІЯ ТА ІСТОРІЯ ДЕРЖАВИ І ПРАВА. ІСТОРІЯ ПОЛІТИЧНИХ І ПРАВОВИХ ВЧЕНЬ. ФІЛОСОФІЯ ПРАВА		
Андрущенко О. П.	ПРАКТИКА ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПРАВ ЛЮДИНИ ЯК ФІЛОСОФСЬКО-ПРАВОВА ПРОБЛЕМА	5
Бабіна Т. Д.	КОЛЕКТИВНА ВІНА: ПРАВОВІ ІДЕЇ КАРЛА ЯСПЕРСА	6
Богущкий П. П.	ОБОРОНОЗДАТНІСТЬ ЯК СУБ'ЄКТНІСТЬ ДЕРЖАВИ	8
Данильян О. Г. Дзьобань О. П.	ІНФОРМАЦІЯ ЯК ФІЛОСОФСЬКО-ПРАВОВА КАТЕГОРІЯ: ДО ПРОБЛЕМИ РОЗУМІННЯ	11
Дмитрієва М. М.	СТАН ДОСЛІДЖЕННЯ ПРИНЦИПУ ПРАВОВОЇ ВИЗНАЧЕНОСТІ У СУЧАСНІЙ ЮРИДИЧНІЙ НАУЦІ	12
Древаль В. Ю.	ІСТОРИКО-ПРАВОВІ ЗАСАДИ ФОРМУВАННЯ ЗАКОНОТВОРЧОСТІ ЯК АТРИБУТУ СУЧАСНОЇ ДЕРЖАВИ	15
Іванов С. Б.	СТАНОВЛЕННЯ ЦІННОСТЕЙ СОБОРНОСТІ В КОНТЕКСТІ АКСІОЛОГІЧНО-АНТРОПОЛОГІЧНОГО ВИМІРУ КОНСТИТУЦІЇ ПИЛИПА ОРЛИКА	17
Кузь В. А.	SMART GRID ЯК СТРАТЕГІЧНИЙ ІНСТРУМЕНТ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЕНЕРГЕТИЧНОЇ БЕЗПЕКИ ДЕРЖАВИ	19
Куліш Н. С.	ЦЕРКВИ ТА КОНФЕСІЇ УКРАЇНИ В УМОВАХ ВІЙНИ	20
Лавренко Д. О.	ЗНАЧЕННЯ ЮРИДИЧНОЇ КОНСТРУКЦІЇ ЯК ЗАСОБУ ЮРИДИЧНОЇ ТЕХНІКИ	22
Лаврієнко М. М., Домінюк І. А.	СВІТОВЕ ПРОТИСТОЯННЯ ТА НЕПОВНА ЦІЛІСНІСТЬ	24
Лозінський О. П.	ЗНАЧЕННЯ ФІЛОСОФІЇ ДЛЯ СУЧАСНОЇ ЛЮДИНИ	26
Попелюшко В. О., Матвійчук М. А.	ЗАРОДЖЕННЯ СУДОВИХ ДОКАЗІВ НА ТЕРЕНАХ УКРАЇНИ	27
Симон Ю. С.	МЕТОДОЛОГІЧНИЙ ПОТЕНЦІАЛ ПРАВОВОЇ ГЕРМЕНЕВТИКИ ЩОДО ДОСЛІДЖЕННЯ ІСТОРИКО-ПРАВОВОЇ РЕАЛЬНОСТІ	30
Стеньгач Н. О.	ДО ПОЛІТИКО-ПРАВОВИХ ПОГЛЯДІВ НАЦІОНАЛЬНОЇ ЕЛІТИ УКРАЇНСЬКОЇ КОЗАЦЬКОЇ ДЕРЖАВИ	31

СЕКЦІЯ 2 КОНСТИТУЦІЙНЕ ПРАВО. АДМІНІСТРАТИВНЕ ПРАВО. ФІНАНСОВЕ ПРАВО. ІНФОРМАЦІЙНЕ ПРАВО		
Батанов О. В.	ПАРЛАМЕНТСЬКЕ ПРАВО В УМОВАХ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ	34
Буханевич О. М., Івановська А. М.,	ДО ПИТАННЯ ТЕОРЕТИЧНОГО ВИЗНАЧЕННЯ ТА НОРМАТИВНОГО ВРЕГУЛЮВАННЯ ІНСТИТУТУ ПУБЛІЧНОЇ ВЛАДИ	37
Богдан Ю.В.	ДЕМОКРАТІЯ І КОРУПЦІЯ	40
Боняк В. О.	ІНТЕРПРЕТАЦІЯ ПОНЯТТЯ «КОНСТИТУЦІЙНО-ПРАВОВІ ЗАСАДИ» В СУЧАСНІЙ ПРАВОВІЙ ДОКТРИНІ	43
Бочарова Н. В., Шкабаро В. М.	ФЕНОМЕН МІСТ ПРАВ ЛЮДИНИ У ЄВРОПЕЙСЬКОМУ СОЮЗІ	45
Бригінець О. О.	ОСОБЛИВОСТІ БОРОТЬБИ З ТІНЬОВОЮ ЕКОНОМІКОЮ ЯК ЗАГРОЗОЮ ЕКОНОМІЧНІЙ БЕЗПЕЦІ ДЕРЖАВИ	47
Васечко В. О.	КОНСТИТУЦІЙНО-ПРАВОВИЙ ІНСТИТУТ РЕАДМІСІЇ: ПИТАННЯ ПРАВОВОГО ЗАКРІПЛЕННЯ	49
Владовська К. П.	ДО ПИТАННЯ ПРО ВИЗНАЧЕННЯ ВИДІВ ПУБЛІЧНОЇ СЛУЖБИ В АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВІЙ ДОКТРИНІ	50
Гиляка О. С.	ОКРЕМІ АСПЕКТИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПРАВА НА ПРИВАТНІСТЬ В ЕПОХУ РОЗВИТКУ ЦИФРОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ	53
Грищук А. Б.	ПРОФЕСІЙНЕ НАВЧАННЯ ЯК ПЕРЕДУМОВА ЕФЕКТИВНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ДЕРЖАВНИХ СЛУЖБОВЦІВ	55
Добош Ю.О.	ПРАВОВИЙ СТАТУС ФІЗИЧНОЇ ОСОБИ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ РЕАЛІЇ ТА ЗАСТЕРЕЖЕННЯ	57
Дробуш Л. В.	КУЛЬТУРНІ ПРАВА ЛЮДИНИ: АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ НА РІВНІ ГРОМАДИ	59
Завістовський О. Д.	ПРІОРИТЕТНІ ПИТАННЯ ДІЯЛЬНОСТІ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ УКРАЇНИ В УМОВАХ ДІЇ ВІЙСЬКОВОГО СТАНУ	61
Льющенко Г. В., Недоступ К.К.,	ВІДОКРЕМЛЕНИЙ ПІДРОЗДІЛ ЮРИДИЧНОЇ ОСОБИ У СИСЕМІ ПОДАТКОВИХ ПРАВОВІДНОСИН	63
Калиновський Б. В.	КОНСТИТУЦІЙНА ЗАБОРОНА ЗВУЖЕННЯ ЗМІСТУ ТА ОБСЯГУ ІСНУЮЧИХ ПРАВ І СВОБОД: КРИТИЧНИЙ ПОГЛЯД	65

Короєд С. О.	СУДОВИЙ МЕХАНІЗМ ПЕРЕВІРКИ ПРАВОМІРНОСТІ ЗАСТОСУВАННЯ САНКЦІЙ ЗА ЗАКОНОМ УКРАЇНИ «ПРО САНКЦІЇ»	68
Медвідь Ф. М.	ЕНЕРГЕТИЧНА БЕЗПЕКА УКРАЇНИ: ПРАВОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ	70
Мерник А. М.	ОСНОВНІ НАПРЯМКИ НАУКОВИХ ДОСЛІДЖЕНЬ ВІЙНИ РОСІЙСЬКОЇ ФЕДЕРАЦІЇ ПРОТИ УКРАЇНИ	72
Михайлов О. О.	ФОРМИ СУДОВОГО КОНТРОЛЮ ЗА ВИКОНАННЯМ РІШЕНЬ АДМІНІСТРАТИВНИХ СУДІВ У СПРАВАХ, СТОРОНОЮ В ЯКИХ Є СУБ'ЄКТИ ПУБЛІЧНОЇ АДМІНІСТРАЦІЇ	74
Міхровська М. С.	ЕЛЕКТРОННА ПУБЛІЧНА АДМІНІСТРАЦІЯ В УКРАЇНІ: КОНЦЕПТУАЛЬНІ АСПЕКТИ СТАНОВЛЕННЯ	76
Муза О. В.	ІДЕЯ ВІДНОВЛЕННЯ (АБО ЗАПРОВАДЖЕННЯ) ВІЙСЬКОВИХ СУДІВ В УКРАЇНІ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ	78
Омельчук Л. В., Капелюшок С. В.	КОНТРОЛІНГ ЯК ЗАСІБ УПРАВЛІННЯ В ОРГАНАХ ДЕРЖАВНОЇ ВЛАДИ	79
Омельчук О. М., Шевчук І. В.	ДЕТЕРМІНАНТИ ЕНЕРГОНЕЗАЛЕЖНОСТІ УКРАЇНИ В КОНТЕКСТІ СТАЛОГО ЕКОЛОГІЧНОГО РОЗВИТКУ	81
Олуйко В. М.	ПРО ПРАВОВИЙ РЕЖИМ МІСЦЕВИХ ОРГАНІВ ВЛАДИ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ І СТАНУ ВІЙНИ	82
Осауленко А. О.	ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПРАВ ЛЮДИНИ В СИСТЕМІ ВИЩОЇ ОСВІТИ У РУСЛІ РІШЕНЬ ЄВРОПЕЙСЬКОГО СУДУ З ПРАВ ЛЮДИНИ	84
Політанський В. С.,	ЄВРОПЕЙСЬКИЙ ДОСВІД ВПРОВАДЖЕННЯ МЕХАНІЗМІВ ЕЛЕКТРОННОГО УРЯДУВАННЯ З ПОЗИЦІЇ ТЕОРІЇ ПРАВА	86
Ратушенко О. М.	РИЗИК-ОРІЄНТОВАНИЙ ПІДХІД У АДМІНІСТРАТИВНІЙ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ НЕПОВНОЛІТНІХ	88
Савчин М. В.	MILITANT DEMOCRACY AND RUSCIZM	90
Слінько Т.М.	КОНСТИТУЦІЙНІ ПРАВА І СВОБОДИ ЛЮДИНИ І ГРОМАДЯНИНА В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ (НА ПРИКЛАДІ РЕАЛІЙ В УКРАЇНІ)	91
Теник А. В.	КОНСТИТУЦІЙНО-ПРАВОВІ ОЗНАКИ СУБ'ЄКТІВ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЕКОЛОГІЧНОЇ БЕЗПЕКИ В УКРАЇНІ	93

Терещенко Т. В., Мошанець А. А.	ТЕОРЕТИЧНІ ПІДХОДИ ЩОДО ВИЗНАЧЕННЯ СУТНОСТІ ТА МІСЦЯ ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ У СИСТЕМІ НАЦІОНАЛЬНОЇ БЕЗПЕКИ ДЕРЖАВИ	95
Терлецький Д. С.	ПРАВА ЛЮДИНИ ТА КОНСТИТУЦІЙНІ ПРАВА	99
Туровець Ю. М.	ДО ПИТАННЯ ПРО ЗАХИСТ ПЕРСОНАЛЬНИХ ДАНИХ ПРИ НАДАННІ АДМІНІСТРАТИВНИХ ПОСЛУГ У СФЕРІ БУДІВНИЦТВА	101
Циц С. В.	НЕДОЛІКИ ПРОЄКТУ ЗАКОНУ УКРАЇНИ «ПРО СЛУЖБУ В ОРГАНАХ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ» (РЕЄСТР. № 6504 ВІД 05.01.2022 РОКУ)	103
Черповицька І.Ю.	НАПРЯМИ Й АСПЕКТИ ДОСЛІДЖЕННЯ ПРОБЛЕМ КОМУНІКАЦІЇ ГРОМАДЯНСЬКОГО СУСПІЛЬСТВА Й СУДОВОЇ ВЛАДИ У СУЧАСНІЙ ЮРИДИЧНІЙ НАУЦІ	104
Щербанюк О. В.	ТЛУМАЧЕННЯ КОНСТИТУЦІЇ ТА ПРАВОВА АРГУМЕНТАЦІЯ: КАЗУЇСТИЧНИЙ АНАЛІЗ	107
СЕКЦІЯ 3 ЦИВІЛЬНЕ ПРАВО. СІМЕЙНЕ ПРАВО. МІЖНАРОДНЕ ПРИВАТНЕ ПРАВО. КОМЕРЦІЙНЕ ПРАВО		
Анатійчук В. В.	ЩОДО ЗАХИСТУ ПРАВА ВЛАСНОСТІ ТА ІНШИХ РЕЧОВИХ ПРАВ, ПОРУШЕНИХ ВНАСЛІДОК ЗБРОЙНОЇ АГРЕСІЇ	110
Андрейцев В. В.	ПРОБЛЕМИ РЕАЛІЗАЦІЇ БЕЗПЕКОВОЇ ЗАХИСНОЇ ФУНКЦІЇ ПРАВОВОГО ІНСТИТУТУ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДІЯЛЬНОСТІ, ПОВ'ЯЗАНОЇ З ОБ'ЄКТАМИ ПІДВИЩЕНОЇ НЕБЕЗПЕКИ	112
Анікіна Г. В.	СТВОРЕННЯ ГЕТЕРОНІМНИХ ТВОРІВ ЯК ВИД ПОРУШЕННЯ АВТОРСЬКИХ ПРАВ	113
Безух О. В.	ОСОБЛИВОСТІ МЕХАНІЗМУ ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ ПРИВАТНИХ ЕКОНОМІЧНИХ ВІДНОСИН	116
Бориславська М. В.	ПІДСТАВИ ПЕРЕХОДУ МАЙНА ПОМЕРЛОЇ ОСОБИ У ВЛАСНІСТЬ ДЕРЖАВИ ТА ТЕРИТОРІАЛЬНОЇ ГРОМАДИ	118
Борсук В. О.	ПОНЯТТЯ ТА ПІДСТАВИ ПОЗБАВЛЕННЯ БАТЬКІВСЬКИХ ПРАВ В СІМЕЙНОМУ ПРАВІ	120
Вагіна І. Д.	ДО ПИТАННЯ ПРО КЛАСИФІКАЦІЮ ДОГОВОРІВ У СІМЕЙНОМУ ПРАВІ	122
Васильєв В. В.	ОСНОВОПОЛОЖНА СУТНІСТЬ ОБМЕЖЕННЯ СВОБОДИ ДОГОВОРУ ПОЛОЖЕННЯМИ ЦИВІЛЬНОГО ЗАКОНОДАВСТВА	124

Ватрас В. А.	ДО ПИТАННЯ ПРО ПОНЯТТЯ ТА ВИДИ КОРПОРАТИВНИХ ПРАВ У ПІДПРИЄМНИЦЬКОМУ ТОВАРИСТВІ	126
Гаврік Р. О.	АНУЛЮВАННЯ ТА ЗМІНА АКТОВОГО ЗАПИСУ ОРГАНОМ ДЕРЖАВНОЇ РЕЄСТРАЦІЇ АКТИВ ЦИВІЛЬНОГО СТАНУ ЯК СПОСІБ ЗАХИСТУ СІМЕЙНИХ ПРАВ ТА ІНТЕРЕСІВ	128
Гринько С. Д., Левицький М. О.	ОСОБЛИВОСТІ ЗДІЙСНЕННЯ ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦЯМИ ПРАВА НА САМОЗАХИСТ	130
Грицишина Л. В.,	КОМПАРАТИВНИЙ АНАЛІЗ ІНСТИТУТУ ПРИПИНЕННЯ ШЛЮБУ ЗА ЗАКОНОДАВСТВОМ УКРАЇНИ ТА КРАЇН МУСУЛЬМАНСЬКОГО ПРАВА	133
Гудима- Підвербецька М. М.	ПРАВОВА ПРИРОДА ПЕРЕДБАЧЕНОЇ СТ. 554 ЦИВІЛЬНОГО КОДЕКСУ УКРАЇНИ «СОЛІДАРНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ ОСНОВНОГО БОРЖНИКА І ПОРУЧИТЕЛЯ»	135
Єрмоленко В. М.	ПИТАННЯ СУСПІЛЬНОЇ ПРИРОДИ САМОПЛАГІАТУ	137
Заїка Ю.О.	ЗОБОВ'ЯЗАННЯ, ЩО ВИНИКАЮТЬ ІЗ НАБУТТЯ ТА ЗБЕРЕЖЕННЯ ЧУЖОГО МАЙНА, В УМОВАХ ВОЄННОГО ЧАСУ	139
Зелінський А. М.	ДО ПИТАННЯ ПРО ДОГОВІР РОЗДРІБНОЇ ТОРГІВЛІ ЛІКАРСЬКИМИ ЗАСОБАМИ	141
Кулініч О. О.	ПІДВИЩЕННЯ РІВНЯ ГРАМОТНОСТІ У СФЕРІ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ ВЛАСНОСТІ: ПРИЧИНИ, ПОТРЕБИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ ВПРОВАДЖЕННЯ	143
Некіт К. Г.	ОСОБЛИВОСТІ ПРИМУСОВОГО ВІДЧУЖЕННЯ ПРИВАТНОГО МАЙНА В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ	145
Никифорак В. М.	УДАВАНИЙ ПРАВочин: НАСЛІДОК НЕДОБРОСОВІСНОСТІ ЧИ НЕСВІДОМОСТІ	148
Павлова А. С.	ТЕОРЕТИКО-ПРАВОВІ АСПЕКТИ ІНСТИТУТУ ПОДІЛУ МАЙНА ПОДРУЖЖЯ У СІМЕЙНОМУ ПРАВІ	149
Палінчак А. О.	ЦИВІЛЬНО-ПРАВОВА ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЗА ПОРУШЕННЯ ДОГОВІРНИХ ЗОБОВ'ЯЗАНЬ	151
Парфентьев А.В.	ОСОБИСТІ НЕМАЙНОВІ ПРАВА ПОДРУЖЖЯ У ЗАКОНОДАВСТВІ ДЕРЖАВ ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ	153
Погребняк М. В.	ОБОВ'ЯЗОК НАБУВАЧА ЩОДО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ВІДЧУЖУВАЧА АБО ТРЕТЬОЇ ОСОБИ ЖИТЛОМ	155

Процьків Н. М.	ДОГОВІР ЕСКРОУ ЯК ГАРАНТІЯ ЗАХИСТУ ПРАВ СУБ'ЄКТІВ ЦИВІЛЬНИХ ЗОБОВ'ЯЗАНЬ	158
Савченко В. О.	ПРОЯВ СВОБОДИ ВОЛІ В ПРАВІ КРАЇН-ЧЛЕНІВ ЄС: ОКРЕМІ АСПЕКТИ	159
Савчук В. П.	ЩОДО ВИТОКІВ ПРАВОВОГО ІНСТИТУТУ КОРПОРАТИВНОГО СЕКРЕТАРЯ	161
Салюк П. І.	ОСОБЛИВОСТІ ЗАХИСТУ ПРАВ ТА ЗАКОННИХ ІНТЕРЕСІВ ДИТИНИ КВАЗІСУДОВИМИ ОРГАНАМИ: ЄВРОПЕЙСЬКИЙ ДОСВІД	163
Сердечна І. Л.	ДО ПИТАННЯ ПРО ДОГОВІР ЯК РЕГУЛЯТОР СІМЕЙНИХ ВІДНОСИН	165
Соловей А. О.	ПРОЦЕСУАЛЬНІ АСПЕКТИ ЗДІЙСНЕННЯ УСИНОВЛЕННЯ ДИТИНИ ІНОЗЕМЦЯМИ ТА ОСОБАМИ БЕЗ ГРОМАДЯНСТВА	167
Фрончко В. В.	МІСЦЕ ІННОВАЦІЙНОГО ПРАВА В СУЧАСНІЙ ПРАВОВІЙ СИСТЕМІ УКРАЇНИ	169
Чорна Ж.Л.	ОКРЕМІ ПИТАННЯ РОЗМЕЖУВАННЯ НЕДІЙСНИХ І НЕУКЛАДЕНИХ ПРАВОЧИНІВ	171
Belakhvost A.	THE RELATIONSHIP BETWEEN CONCEPTS OF LIQUIDATED DAMAGES AND CONTRACTUAL PENALTIES	172
Kondyk D.	LEGAL ISSUES OF PROTECTION OF GEOGRAPHICAL INDICATIONS IN UKRAINE AS A PREREQUISITE FOR EU MEMBERSHIP	174
Ulyashyna M.	DEVELOPMENT OF SURROGACY LEGISLATION IN THE KINGDOM OF THE NETHERLANDS	176
СЕКЦІЯ 4 ЦИВІЛЬНИЙ, ГОСПОДАРСЬКИЙ ТА АДМІНІСТРАТИВНИЙ ПРОЦЕС		
Бондаренко-Зелінська Н. Л.	ОНЛАЙН-ВРЕГУЛЮВАННЯ СПОРІВ	178
Клімов В. А.	ТЕОРЕТИКО-ПРАВОВІ АСПЕКТИ ВИЗНАЧЕННЯ ПОНЯТТЯ «АДМІНІСТРАТИВНА ЮРИСДИКЦІЯ» У СФЕРІ ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ ТА АДМІНІСТРУВАННЯ	181
Пасайлюк І. В.	ПОРЯДОК РОЗГЛЯДУ СПРАВИ В СУДІ АПЕЛЯЦІЙНОЇ ІНСТАНЦІЇ	183
Пільков К. М.	ЕКСТРАОРДИНАРНИЙ ПЕРЕГЛЯД СУДОВИХ РІШЕНЬ ДЛЯ ВИПРАВЛЕННЯ ПОМИЛОК У ПИТАННЯХ ПРАВА	185

Скиба Ю. В.	ПЕРЕДУМОВИ РЕАЛІЗАЦІЇ ПОВНОВАЖЕНЬ СУДУ ПЕРШОЇ ІНСТАНЦІЇ ЩОДО СКАСУВАННЯ ЗАОЧНОГО РІШЕННЯ У ЦИВІЛЬНІЙ СПРАВІ	187
Трач О. М.	СУДОВІ РІШЕННЯ У ЦИВІЛЬНИХ СПРАВАХ ЯК ОБ'ЄКТ КАСАЦІЙНОГО ОСКАРЖЕННЯ	189
Ivanov P. V.	UNFAIR METHODS OF COMPETITION	191
СЕКЦІЯ 5 ТРУДОВЕ ПРАВО ТА ПРАВО СОЦІАЛЬНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ		
Андрушко А. В.	ТРУДОВІ ПРАВА У ПЕРІОД ВОЄННОГО СТАНУ	194
Бурак В. Я.	ТРУДОВІ ВІДНОСИНИ ДИСТАНЦІЙНОЇ РОБОТИ: ДО ПИТАННЯ ПРО ЇХ ОЗНАКИ	196
Бурка А. В.	ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЗА МОБІНГ У ТРУДОВИХ ВІДНОСИНАХ	198
Войтюк Л. М.	ОСОБЛИВОСТІ ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ НАПРЯМКІВ БЕЗПЕКИ ПРАЦІ ДЕРЖАВНИХ СЛУЖБОВЦІВ В УКРАЇНІ	200
Гетьманцева Н. Д.	ПРАВОВІ ТЕНДЕНЦІЇ ЗАПОБІГАННЯ І ПРОТИДІЇ ДИСКРИМІНАЦІЇ У СВІТІ	202
Коваленко О. О.	ПРОБЛЕМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПРАВА НА ВІДПОЧИНОК ЯК СКЛАДОВОЇ УТВЕРДЖЕННЯ ГІДНОЇ ПРАЦІ В УКРАЇНІ В УМОВАХ РЕЖИМУ ВОЄННОГО СТАНУ	204
Малюга Л. Ю.	СУЧАСНИЙ СТАН ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ТРУДОВИХ ПРАВ МОЛОДІ ПІД ЧАС ВОЄННОГО СТАНУ В УКРАЇНІ	205
Орловський О. Я.	ПРАВО ЛЮДИНИ НА ГІДНЕ ЖИТТЯ: СОЦІАЛЬНИЙ ВИМІР	207
Сікун А. М., Мірошниченко О. А.	ДО ПИТАННЯ ПРАЦІ ЗАСУДЖЕНИХ ПІД ЧАС ДІЇ ПРАВОВОГО РЕЖИМУ ВОЄННОГО СТАНУ	209
Труфанова Ю. В.	ОСОБЛИВОСТІ ВИПЛАТ ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦЯМ ПІД ЧАС ЛІКУВАННЯ ТА РЕАБІЛІТАЦІЇ	211
Харитонов Є. О., Харитонova О. І.	ДЕЯКІ МІРКУВАННЯ ЩОДО ОСОБЛИВОСТЕЙ ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ У ВІДКРИТОМУ СУСПІЛЬСТВІ	213

Шевєрдїна В. І.	ОКРЕМІ ПИТАННЯ ПРАЦЕВЛАШТУВАННЯ ОСІБ З ІНВАЛІДНІСТЮ	215
Шкода В.М.	ЗМІСТ СОЦІАЛЬНОГО ЗАХИСТУ ПРАЦІВНИКІВ МИТНИХ ОРГАНІВ	217
СЕКЦІЯ 6 ЗЕМЕЛЬНЕ ПРАВО. АГРАРНЕ ПРАВО. ГОСПОДАРСЬКЕ ПРАВО. ЕКОЛОГІЧНЕ ПРАВО. ПРИРОДОРЕСУРСНЕ ПРАВО		
Андрейцев В. І.	КАТЕГОРІЯ «ЕКОЛОГІЧНА БЕЗПЕКА»: РЕГЛАМЕНТАЦІЯ В ЗАКОНОДАВСТВІ, ІНТЕРПРЕТАЦІЯ В ПРАВІ І ПРАВОВІЙ ДОКТРИНІ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РЕАЛІЗАЦІЇ В ПРОЦЕСІ ВИКЛАДАННЯ ПРАВА ЕКОЛОГІЧНОЇ БЕЗПЕКИ	220
Андрущенко Л. В.	ДО ПИТАННЯ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ ЗА ПОРУШЕННЯ МИТНИХ ПРАВИЛ ЯК ЧИННИКА ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ	224
Ващишин М. Я.	ПРОБЛЕМНІ ПИТАННЯ ВІДШКОДУВАННЯ ЕКОЛОГІЧНОЇ ШКОДИ УКРАЇНИ ВНАСЛІДОК ЗБРОЙНОЇ АГРЕСІЇ РФ	227
Гошта В. Ю.	ПРОБЛЕМИ РОЗМЕЖУВАННЯ ЗЕМЕЛЬ ДЕРЖАВНОЇ ТА КОМУНАЛЬНОЇ ВЛАСНОСТІ	229
Дерев'янка Б. В.	ОКРЕМІ ПРАВОВІ АСПЕКТИ ЗАСТОСУВАННЯ ВТОРИННОГО РЕСУРСОКОРИСТУВАННЯ У ПОБУТІ Й ЕКОНОМІЦІ	231
Костяшкін І. О., Василенко А. М.	ПРАВОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ТРАНСФОРМАЦІЇ ДЕРЖАВНОЇ ВЛАСНОСТІ НА ЗЕМЛЮ В УКРАЇНІ	233
Місінкевич А. Л.	ПРАВОВІ ПРОБЛЕМИ ЗДІЙСНЕННЯ КОНСЕРВАЦІЇ ТА РЕКУЛЬТИВАЦІЇ НА ЗЕМЕЛЯХ УКРАЇНИ ПІД ЧАС ВОЄННОГО СТАНУ	235
Навроцький В. А.	СТАНОВЛЕННЯ ТА РОЗВИТОК ІНСТИТУТУ ПРАВА ПРИВАТНОЇ ВЛАСНОСТІ НА ЗЕМЛЮ В УКРАЇНІ	237
Недоборська К. Л.	ПРАВОВІ ОСОБЛИВОСТІ РЕГУЛЮВАННЯ ОРЕНДИ ЗЕМЕЛЬНИХ ДІЛЯНОК В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ	239
Носік В. В.	РЕАЛІЗАЦІЯ ПРИНЦИПУ «НАЛЕЖНОГО УРЯДУВАННЯ» У ЗДІЙСНЕННІ ПРАВ НА ЗЕМЛЮ: УКРАЇНСЬКІ РЕАЛІЇ ТА ЄВРОПЕЙСЬКІ ВИМІРИ	241
Олефір В. І.	ВПЛИВ МІГРАЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ, ВИКЛИКАНИХ КОНФЛІКТНОГЕННИМИ ЧИННИКАМИ, НА ЕКОНОМІКУ УКРАЇНИ	243

Палійчук В. Б.	ПРОБЛЕМИ ЗАСТОСУВАННЯ ПРИ ВИРШЕННІ ЗЕМЕЛЬНИХ СУДОВИХ СПОРІВ РІШЕНЬ ЄСПЛ, ЯКІ НЕ МАЮТЬ ОФІЦІЙНОГО ПЕРЕКЛАДУ	245
Романюк О. О.	КОРПОРАТИВНІ ПРАВА У ФЕРМЕРСЬКОМУ ГОСПОДАРСТВІ	246
Струтинський О. Л.	ВИКОРИСТАННЯ ІНОЗЕМНОГО ДОСВІДУ ЩОДО ВПРОВАДЖЕННЯ АЛЬТЕРНАТИВНИХ ДЖЕРЕЛ В УМОВАХ ЕНЕРГЕТИЧНОЇ КРИЗИ УКРАЇНИ	248
Суєтнов Є. П.	ЗАКОНОДАВЧІ НОВЕЛИ У СФЕРІ ЗБЕРЕЖЕННЯ ТА ВІДНОВЛЕННЯ ЛІСОВИХ ЕКОСИСТЕМ	251
Федорович В. І.	ЕКОЛОГІЗАЦІЯ ЗЕМЕЛЬНОГО ЗАКОНОДАВСТВА УКРАЇНИ ЯК СПОСІБ ЙОГО ВДОСКОНАЛЕННЯ	253
Чирик А.О.	ДЕРЖАВИ ЯК СУБ'ЄКТИ ПРАВА СПІЛЬНОЇ ЧАСТКОВОЇ ВЛАСНОСТІ НА ЗЕМЕЛЬНУ ДІЛЯНКУ В УКРАЇНІ	254
Швець А. М.	ОСОБЛИВОСТІ ЗАКОНОДАВЧОГО РЕГУЛЮВАННЯ ПРАВОВОГО РЕЖИМУ ЗОН ВІДЧУЖЕННЯ ТА БЕЗУМОВНОГО ВІДСЕЛЕННЯ В ПЕРІОД ВОЄННОГО СТАНУ В УКРАЇНІ	256
Шульга М. В.	ОСОБЛИВОСТІ ПРАВОВОГО РЕЖИМУ ЗЕМЕЛЬ ЛІСОГОСПОДАРСЬКОГО ПРИЗНАЧЕННЯ	258
Яремак З. В.	ЮРИДИЧНІ КОЛІЗІЇ ЯК ПЕРЕДУМОВИ ВИНИКНЕННЯ ЕКОЛОГО-ПРАВОВОГО КОНФЛІКТУ	259
Danyliuk L.R.	MAIN EUROPEAN LEGAL SOURCES IN THE SPHERE OF BIOLOGICAL DIVERSITY PROTECTION	261
СЕКЦІЯ 7 КРИМІНАЛЬНЕ ПРАВО ТА КРИМІНОЛОГІЯ. КРИМІНАЛЬНО-ВИКОНАВЧЕ ПРАВО		
Акімов М. О.,	ДО ПРОБЛЕМИ ДОЦІЛЬНОСТІ ВНЕСЕННЯ ЗМІН ДО СТ. 111-1 КК УКРАЇНИ (НА ПРИКЛАДІ ЗАКОНОПРОЄКТУ РЕЄСТР. № 7647 ВІД 08.08.2022)	264
Акопян О. В.	ОСОБЛИВОСТІ РЕСОЦІАЛІЗАЦІЇ НЕПОВНОЛІТНІХ	266
Вереша Р. В.	СИСТЕМА ВІРТУАЛЬНИХ АКТИВІВ В МЕХАНІЗМІ КРИМІНАЛЬНО-ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ	268
Виговський Д. Л.	ОКРЕМІ АСПЕКТИ ПОНЯТТЯ «ЗЛОЧИННИЙ ВПЛИВ» В КРИМІНАЛЬНОМУ ЗАКОНОДАВСТВІ УКРАЇНИ	271

Гришук В. К.	МІЖГАЛУЗЕВІ ЗВ'ЯЗКИ КРИМІНАЛЬНОГО ЗАКОНОДАВСТВА УКРАЇНИ	272
Гуменюк О. Г.	ОСОБЛИВОСТІ ВИКОРИСТАННЯ ЗНАНЬ З ЮРИДИЧНОЇ ПСИХОЛОГІЇ У РОБОТІ З НЕПОВНОЛІТНИМИ ПРАВОПОРУШНИКАМИ	278
Данькова С.О.	ЗМАГАЛЬНІСТЬ ЯК ОСНОВА КРИМІНАЛЬНОГО ПРОЦЕСУАЛЬНОГО ДОКАЗУВАННЯ В СУДІ ПЕРШОЇ ІНСТАНЦІЇ	279
Захарчук В. М.	СУДОВА ПРАКТИКА ЗАСТОСУВАННЯ ОКРЕМИХ ВИДІВ ЗВІЛЬНЕННЯ ВІД КРИМІНАЛЬНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ	281
Зінчук Д. М.	ОБМЕЖЕННЯ ДІЯЛЬНОСТІ ПЕРСОНАЛУ В ДЕРЖАВНІЙ КРИМІНАЛЬНО-ВИКОНАВЧІЙ СЛУЖБІ УКРАЇНИ	284
Козлюк Л. Г.	ОСОБИСТІСТЬ ЗЛОЧИНЦЯ – ВИЗНАЧАЛЬНА КАТЕГОРІЯ ДЛЯ ПРОТИДІЇ ЗЛОЧИННОСТІ	285
Копотун І. М., Рудик М. М.	НОРМАТИВНО-ПРАВОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ БЕЗПЕКИ ДОРОЖНЬОГО РУХУ: МІЖНАРОДНИЙ ДОСВІД	287
Лимонченко М. С.	ДИФЕРЕНЦІАЦІЯ КРИМІНАЛЬНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ ЗА ПРИМУШУВАННЯ ДО ШЛЮБУ	289
Матюшенко О. І., Мостепанюк Д. В.	КОЛАБОРАЦІЙНА ДІЯЛЬНІСТЬ: ТЕОРЕТИЧНІ АСПЕКТИ	291
Мельничук М. М.	ОСОБЛИВОСТІ ЗВІЛЬНЕННЯ ВІД ПОКАРАННЯ ТА ЙОГО ВІДБУВАННЯ ВАГІТНИХ ЖІНОК ТА ЖІНОК, ЯКІ МАЮТЬ ДІТЕЙ ВІКОМ ДО СЕМИ РОКІВ	293
Налуцишин В. В., Налуцишин В. В.	КРИМІНАЛІЗАЦІЯ ПОСЯГАНЬ З ВИКОРИСТАННЯМ КОМП'ЮТЕРІВ ТА КОМП'ЮТЕРНОЇ ІНФОРМАЦІЇ (ДОСВІД БАЛТІЙСЬКИХ КРАЇН)	295
Нежурбіда С. І., Скулиш Є. Д.,	ЕТІОЛОГІЯ ЗЛОЧИНУ: РЕЗУЛЬТАТИ АНАЛІЗУ ТЕОРІЙ	297
Нікіфорова Т. І.	КОНСТИТУЦІЙНІСТЬ СПЕЦІАЛЬНОЇ КОНФІСКАЦІЇ	299
Плисюк Н. М.	СОЦІАЛЬНА ЗУМОВЛЕНІСТЬ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ ЗА ВБИВСТВА В УКРАЇНІ	301
Римшин Т. А.	ПРАВОВИЙ АСПЕКТ НАДАННЯ МЕДИЧНОЇ ДОПОМОГИ ДІТЯМ, ПОСТРАЖДАЛИМ ВІД СЕКСУАЛЬНОГО НАСИЛЬСТВА	303
Самолук В. І.	ПОНЯТТЯ, ОЗНАКИ, ВИДИ ТА ПРАВОВІ НАСЛІДКИ РЕЦИДИВУ КРИМІНАЛЬНИХ ПРАВОПОРУШЕНЬ	306

Смірнова І. С.	КРИМІНАЛЬНА ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЗА ПОРУШЕННЯ РІВНОПРАВНОСТІ ГРОМАДЯН У СФЕРІ ТРУДОВИХ ПРАВОВІДНОСИН НА ПРИКЛАДІ ЗАКОНОДАВСТВА БОЛГАРСЬКОЇ РЕСПУБЛІКИ	308
Ткачук А. О.	ПОНЯТТЯ МОТИВУ ТА ЙОГО РОЛЬ В КВАЛІФІКАЦІЇ КРИМІНАЛЬНОГО ПРАВОПОРУШЕННЯ	310
Турлова Ю. А.	ДЕЯКІ ЗАУВАЖЕННЯ ЩОДО КРИМІНАЛІЗАЦІЇ ЗЛОЧИНІВ ПРОТИ МИРУ, БЕЗПЕКИ ЛЮДСТВА ТА МІЖНАРОДНОГО ПРАВОПОРЯДКУ	312
Цибохін О. М.	СИСТЕМА ОПОДАТКУВАННЯ В УКРАЇНІ ЯК ОБ'ЄКТ КРИМІНАЛЬНО-ПРАВОВОЇ ОХОРОНИ	313
Шамара О. В., Комашко В. В.	ЗЛОЧИНИ ПРОТИ ІНТЕРЕСІВ ДЕРЖАВИ: ЗАГАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ	314
СЕКЦІЯ 8 КРИМІНАЛЬНИЙ ПРОЦЕС І КРИМІНАЛІСТИКА. СУДОВА ЕКСПЕРТИЗА		
Балов П. О.	ОКРЕМІ ПРОБЛЕМИ ДОСУДОВОГО КРИМІНАЛЬНОГО ПРОВАДЖЕННЯ НА ПІДСТАВІ УГОД	322
Барабанова Д. А.	НАДАННЯ ДОКАЗІВ У КРИМІНАЛЬНОМУ ПРОВАДЖЕННІ: ВІДМЕЖУВАННЯ ВІД ІНШИХ ПОНЯТЬ	324
Борейко Г. Д.	ЧИ МОЖЕ ВІДМОВА ВІД ДАВАННЯ ПОКАЗАНЬ ПІДОЗРЮВАНИМ/ОБВИНУВАЧЕНИМ ВИЗНАВАТИСЬ ЗЛОВЖИВАННЯМ ПРАВОМ ?	325
Вітушинська О. О.	УХВАЛИ СЛІДЧИХ СУДДІВ, ЯКІ НЕ ПІДЛЯГАЮТЬ АПЕЛЯЦІЙНОМУ ОСКАРЖЕННЮ ПІД ЧАС ДОСУДОВОГО РОЗСЛІДУВАННЯ: ДО ПИТАННЯ КЛАСИФІКАЦІЇ	326
Волкотруб С. Г.	ПЕРСПЕКТИВИ АДАПТАЦІЇ КРИМІНАЛЬНОГО ПРОЦЕСУАЛЬНОГО ЗАКОНОДАВСТВА ДО ПРАВА ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ	328
Гловюк І. В.	ЗМІНА ПОВНОВАЖЕНЬ КЕРІВНИКА ОРГАНУ ПРОКУРАТУРИ ЩОДО ПОЗБАВЛЕННЯ СВОБОДИ ОСОБИ: НОВЕЛИ КПК УКРАЇНИ	330
Дроздович Н. Л.	ДОПУСТИМІСТЬ ДОКАЗІВ, ОТРИМАНИХ В РЕЗУЛЬТАТІ АУДІО-, ВІДЕОКОНТРОЛЮ В ХОДІ КРИМІНАЛЬНОГО ПРОВАДЖЕННЯ	332
Когут І. А.	ПЕРЕДУМОВИ ВІДСУТНОСТІ НАЛЕЖНОЇ ВЗАЄМОДІЇ МІЖ СЛІДЧИМ ТА ДІЗНАВАЧЕМ ІЗ ПРОКУРОРОМ	334

Кравчук О. В., Остапчук М. О.	ЗАЛУЧЕННЯ МІЖНАРОДНИХ ЕКСПЕРТІВ ДО РОЗСЛІДУВАННЯ ВОЄННИХ ЗЛОЧИНІВ РФ НА ТЕРИТОРІЇ УКРАЇНИ	336
Крушинський С. А. Оборонова І. В.	ОКРЕМІ ПИТАННЯ РЕФОРМУВАННЯ СУДОВОГО ПРОВАДЖЕННЯ У ФОРМІ ПРИВАТНОГО ОБВИНУВАЧЕННЯ	338
Маленко О. В.	ПРОБЛЕМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПРАВА ЗАЯВНИКА НА УЧАСТЬ У КРИМІНАЛЬНОМУ СУДОЧИНСТВІ ЧЕРЕЗ ПРЕДСТАВНИКА	341
Михайлов П. С.	УДОСКОНАЛЕННЯ ЗАКОНОДАВЧОГО РЕГУЛЮВАННЯ ЗАСТОСУВАННЯ ЗАХОДІВ БЕЗПЕКИ У КРИМІНАЛЬНОМУ ПРОВАДЖЕННІ	343
Присяжна А. В.	ЗАСАДИ ОРГАНІЗАЦІЇ ТА ДІЯЛЬНОСТІ ГЕНЕРАЛЬНОГО ПРОКУРОРА	344
Пчеліна О. В., Пчелін В. Б.	ОСОБЛИВОСТІ АРЕШТУ МАЙНА В КРИМІНАЛЬНОМУ ПРОВАДЖЕННІ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ	346
Слободяник А. С.	ДЕЯКІ ПИТАННЯ ЗАСТОСУВАННЯ ІНСТИТУТУ RASTUM DE QUOTA LITIS В УКРАЇНІ	348
Фідря Ю. О.	ЧИ НА ЧАСІ ВІЙСЬКОВІ СУДИ В УКРАЇНІ?	350
Хмелевська Н. В.	ПОРІВНЯЛЬНО-ПРАВОВА ХАРАКТЕРИСТИКА ЮВЕНАЛЬНОЇ ЮСТИЦІЇ УКРАЇНИ І ТАЙВАНЮ	352
Циганюк Ю. В.	НАУКОВО-КОНСУЛЬТАТИВНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДІЯЛЬНОСТІ РЕГІОНАЛЬНИХ ОРГАНІВ АДВОКАТСЬКОГО САМОВРЯДУВАННЯ	354
Щур С. О.	ВИКОРИСТАННЯ ТЕХНІЧНИХ ЗАСОБІВ ФІКСАЦІЇ ПІД ЧАС ПРОВЕДЕННЯ ДОСУДОВОГО РОЗСЛІДУВАННЯ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ	355
СЕКЦІЯ 9 МІЖНАРОДНЕ ТА ЄВРОПЕЙСЬКЕ ПРАВО. ПОРІВНЯЛЬНЕ ПРАВознавство		
Авсієвич А. В.	СПІВВІДНОШЕННЯ АРБИТРАЖНОЇ УГОДИ ТА ПОВНОВАЖЕНЬ КОМЕРЦІЙНОГО АРБИТРАЖУ НА РОЗГЛЯД СПОРУ	358
Гросул Д. Д.	МЕХАНІЗМИ КОНФІСКАЦІЇ АКТИВІВ РФ В УКРАЇНІ ТА ЗАКОРДОНОМ	360

Жукорська Я. М.	ЄВРОПЕЙСЬКА СИСТЕМА КОЛЕКТИВНОЇ БЕЗПЕКИ VS. РОСІЙСЬКА ФЕДЕРАЦІЯ	362
Іваницький А. М.	ЗВЕРНЕННЯ ДО НАДНАЦІОНАЛЬНИХ СУДОВИХ ІНСТИТУЦІЙ ЯК ФОРМА МІЖНАРОДНОГО ЗАХИСТУ ПРАВ ЛЮДИНИ	364
Кірик А. Ю.	СТАЛІЙ РОЗВИТОК ТУРИСТИЧНОГО СЕКТОРУ ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ	366
Лозінська С. В.	ДЕЯКІ ПИТАННЯ ЩОДО СТАНОВИЩА БІЖЕНЦІВ З УКРАЇНИ В ЗАРУБІЖНИХ КРАЇНАХ В ПЕРІОД РОСІЙСЬКОЇ ВІЙСЬКОВОЇ АГРЕСІЇ	368
Мукомела К. О.	ОКРЕМІ ПИТАННЯ ЗАХИСТУ ПРАВ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ ВЛАСНОСТІ В УКРАЇНІ ТА ЄС	370
Нігрєсва О. О.	КРИПТОАКТИВИ ЯК ЗАСІБ УХИЛЕННЯ ВІД ЕКОНОМІЧНИХ САНКЦІЙ	372
Нянько В.В.	ЗАХИСТ ПРАВА ВЛАСНОСТІ ЧЕРЕЗ ПРИЗМУ ЄВРОПЕЙСЬКОГО СУДУ З ПРАВ ЛЮДИНИ	374
Павлик О. Б.	РЕЛІГІЙНІ НОРМИ В ЗАКОНОДАВСТВІ ФЕДЕРАТИВНОЇ РЕСПУБЛІКИ НІМЕЧЧИНИ	376
Підгородинська Ю. І.	ОРГАНИ МІЖНАРОДНИХ ДОГОВОРІВ ПРО ОХОРОНУ НАВКОЛИШНЬОГО СЕРЕДОВИЩА, ЩО ПРИЙМАЮТЬ УЧАСТЬ У КОНТРОЛІ ЗА ЇХ ДОТРИМАННЯМ	377
Розвадовський В. І.	ПРОБЛЕМИ АРХАЇЗМУ ДІЮЧИХ МІЖНАРОДНО-ПРАВОВИХ НОРМ ТА ОРГАНІЗАЦІЇ ДІЯЛЬНОСТІ МІЖНАРОДНИХ ІНСТИТУТІВ В УМОВАХ ВІЙНИ	379
Удовика Л. Г.	ПРАВОВА СИСТЕМА УКРАЇНИ КРІЗЬ ПРИЗМУ ЄВРОПЕЙСЬКИХ ПРАВОВИХ ЦІННОСТЕЙ	380
Drakokhrust T., Hui Li,	HUMAN RIGHTS TO FREEDOM OF MOVEMENT DURING THE WAR IN UKRAINE	383
Ivanova R. Y.	COOPERATION OF UKRAINE WITH FOREIGN DONORS ON BILATERAL BASIS	385
Orlov M. Y.	PART OF INTERNATIONAL MONETARY FUND IN THE ECONOMIC STABILITY OF UKRAINE IN 2014 AND 2022	387

Наукове видання

АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ЮРИДИЧНОЇ НАУКИ

Збірник тез

**Міжнародної науково-практичної конференції
«ДВАДЦЯТЬ ПЕРШІ ОСІННІ ЮРИДИЧНІ ЧИТАННЯ»**

*присвяченої 30-річчю Хмельницького університету
управління та права імені Леоніда Юзькова*

Відповідальний редактор – Шевчук І. В.

Підписано до друку 30.09.2022 р. Формат 60×84 1/16.

Наклад 100 прим. Зам. № 72.

Видано у Хмельницькому університеті управління та права імені
Леоніда Юзькова.

29013, м. Хмельницький, вул. Героїв Майдану, буд. 8

Тел.: (382) 71-75-91, (382) 71-80-80

Ел. адреса: наука@univer.km.ua

Свідоцтво Державного комітету інформаційної політики,
телебачення та радіомовлення України про внесення
суб'єкта видавничої справи до Державного реєстру
видавців, виготівників і розповсюджувачів видавничої продукції
Серія ДК № 6982 від 19.11.19 р